

Inspreektekst Bewonersplatform Overvecht
Raadsinformatieavond 11 februari 2014
Wijkgericht werken, 2-meting

Geachte Raadsleden en andere aanwezigen
Wij hebben kennis genomen van het evaluatierapport 2-meting. Wij wisten niet zo goed wat wij daar als bewoners mee aan moesten. Het rapport geeft een indruk van de voortgang van het wijkgericht werken via erg algemeen omschreven thema's. Voor ons zijn dat toch vooral *containerbegrippen*, waarin wij onze ervaringen maar weinig herkennen of kunnen plaatsen.
Wij hebben de meest waardevolle informatie gelezen onder de kopjes *Aanvullingen uit de diepte interviews per thema*. Daar zagen we hier en daar rake observaties en herkenbare kwesties. Wij gaan verder niet in op de 2-meting.

Het schematisch overzicht Agenda versterking wijkgericht werken sprak bij ons meer tot de verbeelding. Het maakt duidelijk via hoeveel sporen er gewerkt wordt aan het versterken van wijkgericht werken. Uit de vele groene vakjes valt op te maken dat er over een breed front voortgang geboekt wordt.

Wij willen een aantal zaken benoemen die wij vanuit onze ervaring als actieve bewoners in de wijk herkennen en belangrijk vinden bij wijkgericht werken. Dingen die in onze ogen goed en soms ook minder goed gaan. Het zijn wat highlights, de lijst is ongetwijfeld aan te vullen.

Het wijkbureau: aanspreekpunt en praktische schakel tussen bewoners en wijk en de gemeente. Wij ervaren de rol van het wijkbureau in Overvecht sinds jaar en dag als heel positief. Continuïteit onder medewerkers van het wijkbureau is belangrijk. Vorig jaar hebben we in Overvecht een grote verandering van personeel mee mogen maken. Dat geeft een (te) grote dip in de kennis en contacten. Medewerkers mogen beter herkenbaar zijn: iedereen met een foto op de wijksite!

Het Leefbaarheidsbudget: heel belangrijk als stimulans, mogelijk-maker en als smeerolie voor veel zaken in de wijk die vaak dicht bij bewoners staan. Wij hebben de indruk dat dit in Overvecht goed benut wordt, dat toegang laagdrempelig is en dat er zorgvuldig naar aanvragen wordt omgegaan.

Wijkambities & Wijkactieprogramma: goede instrumenten om voor en met de wijk een focus aan te brengen en daar (steeds beter) over in gesprek te gaan. Niet altijd een makkelijk proces. Overvecht heeft als Krachtwijk al jaren een wijkactieprogramma, dat wordt door veel bewoners en professionals onderschreven. Op het praktisch niveau van activiteiten en projecten zijn er veel bewoners die bereikt worden meedoen en bijdragen.

Buurtaanpakken er wordt al jaren intensief samengewerkt met wijkpartners en bewoners in de verschillende buurtaanpakken. Daar wordt wijkgericht werken echt tastbaar! Maar wij vragen ons af: wat blijft er over van die buurtaanpakken als middelen voor het Wijkactieprogramma terug gaan lopen en door veranderingen in het welzijnswerk en teruglopende mogelijkheden bij de woningcorporaties?

De wijkwethouder: kan als boegbeeld, inspirator, verbinder, beleidsspeler, bepleiter, etc. voor de wijk echt verschil maken. Wijkwethouders moeten een zichtbare (en soms onzichtbare) rol nemen om *voor hun wijk te staan*. Ook als deel van het college. Ook in lastige dossiers waar wijkbelang op gespannen voet kan staan met algemeen of stedelijk belang. Zij kunnen zorgen dat de wijk 'aan bod komt'.

Verkokering van diensten en inzet: Het gebeurt nog steeds dat diensten vanuit hun eigen logica aan de gang gaan zonder goed te kijken hoe het zit in de wijk. Op eigen houtje communiceren met een wijkbericht, soms zonder het wijkbureau daarbij te betrekken. Werk aan straten of openbare ruimte uitvoeren zonder rekening te houden met eerdere plannen of wensen, geen werk combineren. De boodschap is: pak het slim aan, werk vanuit gebiedsverantwoordelijkheid, kijk net wat verder dan je eigen prullenbak of opdracht en sluit aan op eerdere plannen of wensen, luister naar de wijk.

Complexe kwesties: in Overvecht hebben we de NRU plannen gehad. Met veel inzet is er door gemeente, bewoners en andere belanghebbenden gewerkt aan complexe plannen. De NRU is voor ons een goed voorbeeld hoe dat kan, zelfs al is aan het eind niet iedereen tevreden met de uitkomst.

Bewonersinbreng als sluitpost, nog even gauw aan het eind: Het gebeurt nog steeds: op het eind van een lang proces mogen bewoners 'ook nog even mee doen'. Krijgen pas heel laat informatie, korte tijd om te reageren of in te spreken, er is geen of weinig ruimte om dingen met hun groep of achterban te bespreken en een gedragen standpunt te vormen. Het zet actieve bewoners en groepen fiks onder druk en leidt tot onvrede en scepsis over de werkelijke inzet van participatie: "we zijn weer eens de sluitpost".

Openheid en transparantie: Positief vinden we dat er steeds meer informatie digitaal beschikbaar is voor iedereen. Dat maakt de gemeente transparanter. Maar dan moet je als bewoner wel de weg weten en vaardigheden hebben om die informatie te benutten. Dat geldt dus niet voor iedereen!

Bij transparantie hoort ook duidelijkheid over ieders rol en over processtappen, waar wel of niet over gepraat kan worden en wanneer, niet meer beloven dan waargemaakt kan worden. Helderheid en managen van verwachtingen. Dat dit niet altijd goed loopt hebben we gemerkt bij de Wijkdialogen.

Wijkschaal, wel en niet: openbare ruimte, leefbaarheid & veiligheid, verkeer, welzijn (en veel meer) zijn herkenbaar en vaak hanteerbaar op de schaal van een wijk en vinden vertaling in een wijkgerichte werkwijze. Bij andere zaken lukt dat minder. Zo missen wij sinds jaar en dag een herkenbare inzet of aanpak rond werk en werkloosheid, inkomen en armoede. Terwijl dit voor een wijk als Overvecht wel enorm belangrijke thema's zijn. Hier ligt naar ons idee een groot manco, ofwel een flinke uitdaging voor het wijkgericht werken.

Namens het Bewonersplatform Overvecht
Ad Tourné, secretaris